

צביקה קפלן

בנם של צילה ויהודה. נולד ביום כ"ח בניסן תשמ"ו (6.5.1986) בחיפה. אח לציפורה (ציפי) אחותו התאומה ולאלישבע. בעלה של עדי ואב לאלקנה ונדב. התגורר בקיבוץ מירב.

לאחר שנתיים שבהן צבר מטען רוחני במכונה הקדם-צבאית, התגייס צביקה לצה"ל ב-23 ביולי 2006, בעיצומה של מלחמת לבנון השנייה. את מסלול שירותו החל בחטיבת "גולני" כטירון המיועד לפלס"ר (פלוגת סיור) בגדוד 13. במהלך הטיروנות עבר לבקשתו גיבוש, סיים אותו בהצלחה והתקבל לסיירת "גולני". משהוכשר כלוחם בסיירת יצא צביקה למסלול הכשרה לפיקוד, שכלל קורס מ"כים (מפקדי כיתה) וקורס קצינים, וסיים אותו כמצטיין פלוגתי. אז חזר ליחידה ושימש כמפקד צוות לוחמים במסלול ההכשרה לסיירת. תפקידו הבא היה סגן מפקד פלוגה בסיירת, וממנו יצא ללימודים אקדמיים וצבאיים במכללה לפיקוד טקטי. לימודיו שילבו קורס מ"פים (מפקדי פלוגה), וגם כאן סיים כמצטיין הקורס. עם חזרתו ליחידה הפך למ"פ מסלול הכשרת לוחמים של גדס"ר (גדוד סיור) "גולני". בהמשך, במסגרת קידומו יועד לפקד על פלוגה מסייעת של גדוד 51, אבל עד כניסתו לתפקיד ולמשך שלושה חודשים קיבל על עצמו לשמש קצין אג"ם (אגף מבצעים) בגדס"ר.

צביקה היה דעתן ועמד על דעותיו בנושאי דת ומדינה מההיבט היהודי. לאהבתו לארץ ישראל לא היה גבול והוא כבש אותה ברגליו, בטיולים עם חניכיו וחייילו. אפיינו אותו ענווה עצומה, יושר טוטאלי, שאיפה בלתי מתפשרת למצוינות, מתן דוגמה אישית, יחסי אנוש ודאגה למתקשים, אך יותר מכול בלטה בו הדבקות העיקשת כי יש לשרת את עם ישראל "בכל לבבך ובכל מאודך". משהחל מבצע "צוק איתן" קיבלה חטיבת "גולני" את משימת חיסול תשתיות הטרור והמנהרות במחנה סג'עיייה בעזה. יומיים אחרי הכניסה הקרקעית לעזה וכמה שעות לאחר כניסת חטיבת "גולני" לסג'עיייה, ביום כ"ב בתמוז תשע"ד (20.7.2014), נפגעה חוליית הפיקוד ממטח טילים.

סרן צביקה קפלן נפל בקרב. בן עשרים ושמונה היה בנפלו. באותה תקרית נהרג גם הסמג"ד (סגן מפקד גדוד) רב-סרן צפריר בר אור והמג"ד נפצע. צביקה הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בחיפה. הותר אחריו אישה ושני ילדים.